

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum. II

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Quod humilibus insistendum est operibus, cum deficitur à summis. lI
 Quod homo non reputet se consolatione dignum, sed magis verberibus
 reum. lII

Quod gratia Dei non miscetur terrena sapientibus. lIII

De diuersis motibus natura & gratia. lIV

De corruptione natura, & efficacia gratia diuina. lV

Quod nos ipsos abnegare & Christum imitari debemus per crucem. lVI

Quod homo nõ sit nimis defectus, quãdo in aliquos labitur defectus. lVII

De altioribus rebus & occultis iudicijs Dei non scrutandis. lVIII

Quod omnis spes & fiducia in solo Deo est figenda. lIX

CAPVT I.

De interna Christi locutione ad animam fidelem.

2. **A**vdiam, quid loquatur in me Dominus Deus. Beata anima, *Psal. 84.*
 quæ Dominum in se loquentem audit, & de ore eius conso-
 lationis verbum accipit. Beatae aures, quæ venas diuini susurri
 suscipiunt, & de mundi huius susurrationibus nihil aduertunt. *1. Reg. 3.*
 Beata planè aures, quæ non vocem foris sonantem, sed intus *Matt. 13.*
 auscultant veritatem docentem. Beati oculi, qui exterioribus
 clausi, interioribus autem sunt intenti. Beati, qui interna pene-
 trant, & ad capienda arcana caelestia magis ac magis per quoti-
 diana exercitia se student preparare. Beati, qui Deo vacare ge-
 stiunt, & ab omni impedimento seculi se excutiunt.

2. Animaduerte hæc anima mea, & claude sensualitatis tuæ
 ostia: vt possis audire, quid in te loquatur Dominus Deus tuus. *Psal. 84.*
 Hæc dicit dilectus tuus: Salus tua ego sum pax tua, & vita tua. *Psal. 37.*
 Serua te apud me, & pacem inuenies. Dimitte omnia trãsitoria,
 quere æterna. Quid sunt omnia temporalia, nisi seductoria? Et
 quid iuuant omnes creaturae, si fueris à creatore deserta? Omni-
 bus ergo abdicatis, creatori tuo te redde placitam ac fidelem, vt
 veram valeas apprehendere beatitudinem.

CAPVT II.

Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.

1. **L**oquere Domine, quia audit seruus tuus. Seruus tuus sum *1. Reg. 3.*
 ego, da mihi intellectum, vt sciam testimonia tua. Inclina *Psal. 115.*
 cor meum in verba oris tui, fluat vt ros eloquium tuum. Dicebãt
 olim filij Israël ad Moysen: *Loquere tu nobis, & audiemus; non lo-* *Exod. 20.*
quatur nobis Dominus, ne fortè moriamur. Non sic Domine, non sic
 oro; sed magis cum Samuele propheta humiliter ac desideranter
 obsecro: *Loquere Domine quia audit seruus tuus.* Non loquatur *1. Reg. 3.*
 mihi Moyses, aut aliquis ex prophetis, sed tu potiùs loquere Do-
 mine Deus, inspirator & illuminator omnium prophetarum;
 quia tu solus sine eis potes me perfectè imbuere, illi autem sine
 te nihil proficient.

2. Pos-

2. Possunt quidem verba sonare, sed spiritum non conferunt. Pulchre dicunt, sed te tacente cor non accendunt. Literas tradunt, sed tu sensum aperis. Myſteria proferunt, sed tu referas in intellectu signatorum. Mandata edicunt, sed tu iuuas ad perficiendum. Vi- am ostendunt, sed tu confortas ad ambulandum. Illi foris tantum agunt, sed tu corda instruis & illuminas. Illi exterius rigant, sed tu fecunditatem donas. Illi clamant verbis, sed tu auditiui intel- ligentiam tribuis.

3. Nō ergo loquatur mihi Moyses, sed tu Domine Deus meus, æterna veritas; ne fortè moriar, & sine fructu efficiar, si fuero tan- tum foris admonitus, & intus non accensus: ne sit mihi ad iudi- cium verbum auditum & non factum; cognitum, nec amatum; creditum, & non seruatum. Loquere igitur Domine, quia audit seruus tuus, verba enim vi- æternæ habes. Loquere mihi, ad qualemcumque animæ meæ consolationem, & ad totius vite meæ emendationem, tibi autem ad laudem & gloriam & perpetuum honorem.

CAPVT III.

Quod verba Dei cum humilitate sunt audienda, & quod multi ea non ponderant.

1. **A** Vdi filii verba mea, verba suavissima, omnem philosopho- rum & sapientium huius mundi scientiam excedentia. Ver- ba mea spiritus & vita sunt, nec humano sensu pēsanda, Nō sunt ad vanam complacentiam trahenda, sed in silentio audienda, & cum omni humilitate atque magno affectu suscipienda. Et dixi: *Beatus, quem tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum; ut mi- tiges ei à diebus malis, & non desoletur in terra.*

2. Ego, inquit Dominus, docui prophetas ab initio, & vsque nunc non cesso omnibus loqui; sed multi ad vocem meam surdi sunt & duri. Plures mundum libentius audiunt, quam Deum, fa- cilius sequuntur carnis suæ appetitum, quam Dei beneplacitum. Promittit mundus temporalia & parua, & seruitur ei auiditate magna: ego promitto summa & æterna, & torpescunt mortali- um corda. Quis tanta cura mihi in omnibus seruit & obedit, sicut mundo & dominis eius seruitur? *Erubescit Sidon, ait maro:* Et si causam queris, audi quare. Pro modica p̄benda, longa via curritur, pro æterna vita, à multis vix pes semel à terra leuatur. Vile pretium queritur, pro vno numismate interdum turpiter li- tigatur: pro vana re, & parua promissione, die noctuque fatigati non timeatur.

3. Sed pro dolor, pro bono incommutabili, pro premio in- amabili,

1. Reg. 3.
Ioan. 6.

ibid.

Psal. 93.

Hebr. 1.

Isaia 25.